

ชื่อเรื่อง : การพัฒนารูปแบบการเพิ่มทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ผู้เขียน : รัชนิษฐา บัวชื่น, สมหวัง ชื่อนงาม, สมัญญา บัวครั้น
ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.ภิญญาภา เปลี่ยนบางช้าง
ประเภทสารนิพนธ์ : การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สาธารณสุขศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2550

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายของการวิจัยและพัฒนาครั้งนี้ เพื่อ (1) พัฒนารูปแบบการเพิ่มทักษะชีวิต เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในโรงเรียนประเภทต่างๆ และ (3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับตัวแปรด้านเพศ ลักษณะการเลี้ยงดู ลักษณะการอยู่อาศัย ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติทางเพศ ทักษะพิสัย และปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า โดย (1) การสำรวจข้อมูลเชิงปริมาณจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในอำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 424 คน (2) การสัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนวิชาสุขศึกษา หรือพลศึกษาในโรงเรียน และ (3) การสนทนากลุ่มกับผู้ที่เกี่ยวข้อง นำผลที่ได้มาพัฒนารูปแบบการเพิ่มทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติเชิงพรรณนาเปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางเพศกับตัวแปรต่างๆ ด้วยสถิติไคสแควร์ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาค้นคว้า

การสำรวจข้อมูลด้านพฤติกรรมเพศสัมพันธ์พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือการมีคู่วัย การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสม การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการอ่านหนังสือกระตุ้นความรู้สึกลึกทางเพศ นักเรียนร้อยละ 9.7 เคยมีเพศสัมพันธ์ ในจำนวนนี้เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง อายุเฉลี่ยที่นักเรียนเริ่มมีเพศสัมพันธ์

คือ 14 ปี ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่อุปถัมภ์ ในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์พบว่า ร้อยละ 18.2 เคยตั้งครรภ์ และในจำนวนนี้ ร้อยละ 28.6 เคยทำแท้ง

ผลการสำรวจทักษะชีวิตด้านเพศสัมพันธ์พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษา อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ในด้านจิตพิสัยพบว่า ระดับเจตคติทางเพศภาพรวมอยู่ในระดับสูง สำหรับด้านทักษะพิสัยพบว่า ทักษะรวมทุกด้านส่วนใหญ่อยู่ระดับสูง

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ การได้รับการอบรมเลี้ยงดู เจตคติทางเพศโดยรวม เจตคติทางเพศด้านการมีครรภ์ การปฏิบัติตัวต่อคนรัก ความรู้สึกทางเพศ ความอยากรู้อยากเห็นทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ความรู้สึกผิดในเรื่องเพศ การคุมกำเนิดและการทำแท้ง ทักษะพิสัยด้านการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด ทักษะพิสัยรวมทุกด้าน และพฤติกรรมเสี่ยงทุกด้าน

รูปแบบการเพิ่มทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นรูปแบบที่ใช้ระบบดูแล ทั่วถึง และช่วยเหลือนักเรียนทั้งในโรงเรียนและชุมชน โดยประกอบด้วย (1) การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนทักษะชีวิตในโรงเรียนให้แก่เด็กนักเรียนทุกคนในทุกระดับตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (2) การจัดตั้งและพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังเด็กที่มีพฤติกรรมเสี่ยงที่ไม่เหมาะสมให้เข้มแข็งในโรงเรียน และในชุมชน และ(3) ให้ความรู้เรื่องการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานแก่ผู้ปกครองนักเรียน ออกเยี่ยมบ้านผู้ปกครองและนักเรียนที่มีปัญหาไม่เข้าใจกันผ่านกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมแสดงให้เห็นว่า รูปแบบการดำเนินงานดังกล่าวมีความเหมาะสมสำหรับการที่นำไปดำเนินงานเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

Title : THE DEVELOPMENT OF LIFE SKILL TECHNIQUES
TO PREVENT PRE-MATURE SEXUAL RELATIONSHIP
AMONG JUNIOR HIGH SCHOOL STUDENTS

Authors : Mrs. Rachanitta Buachen
Mr. Somwang Somngam
Mr. Samanya Buakreun

Advisor : Associate Professor Dr Pinyupa Plianbangchang

Type of Degree : Independent Study, Master of Public Health
Naresuan University, 2007.

Abstract

The objectives of this research and development project were (1) to develop a model of life skill techniques to prevent pre-mature sexual relationship among junior high school students, (2) to compare sexual activity rates among students in different school types, and (3) to study the relationship between sexual behavior and gender, caring and dwelling types, knowledge on sexual education, attitude toward sexual issues, sexual skills, and risk factors to sexual activities.

The study was conducted by means of (1) a quantitative survey on 424 junior high school students (Matayom 1-3) in Noen Maprang District, Phitsanulok, the academic year 2006, (2) face-to-face interviews with the administrators, health education or physical activity teachers, and (3) a focus group among relevant parties. The data were then used to develop a model of life skill techniques to prevent pre-mature sexual relationship among junior high school students. The quantitative data were analyzed by descriptive and Chi-square statistics with 95% confidence level. The qualitative data were explored by means of content analysis.

Results

The survey results indicated that the risk factors to sexual activities among the students were having a lover, having alcoholic beverages, watching and reading pornography. Nine point seven per cent of the sample reported experiencing sexual activities. Among these were more males and females. The average age of having first sexual experience was 14. The majority of the students had sex with their lovers. Among those with experience, 18.2% was pregnant, in which 28.6% reported having abortion.

The majority of students exhibited the cognitive domain of life skills in the level that needed improvement. On the contrary, the affective and psychomotor domains were in high levels.

Factors relating to sexual activities were caring styles, general attitude toward sex, attitude toward having lovers, behavior toward lover, feel about sex, curiosity about sex, having premature sexual behavior, guilt about sex, contraception and abortion, decision-making and problem-solving skills, emotion and stress management skills, general psychomotor skills and all risk factors.

The proposed model of life skill techniques to prevent pre-mature sexual relationship among junior high school students would be a comprehensive system consisted of monitoring, correcting and helping students both in school and community. The model comprised of (1) the development of a life-skill curriculum for Mattayom 1-3 students, (2) the development and improving strong vigilance network in school and community, and (3) the provision of caring style for parents and house visits. Expert evaluation of the proposed model was found to be positive, suggesting a possibility to implement this model to prevent pre-mature sexual relationship among junior high school students.